

РЕШЕНИЕ

№ 2552

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11868** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС.

Образувано по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @2@[жк]бл.209Б срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С772-576606 от 04.11.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“-ГУ“ФК“ при ЦУ на НАП -С., с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин №17“ в [населено място] [улица] А. Б. №1.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, се моли същата да се уважи. Не се оспорва фактическата обстановка, изразяваща се в неиздаден касов бон за продадената 1 бр.пихама на стойност 19 лв., но се сочи, че с деянието няма да се засегнат особено важни обществени и държавни интереси, за да се наложи процесната мярка. В този смисъл се твърди, че неиздаването на касовия бон на стойност 19 лв. е малозначително деяние, което не се отразило върху приходите, отчитани към фиска, както и не води до извод за системност. Визира се, че от разпечатания КЛЕН се установява, че до проверката оборота е 177лв., поради което неиздадения касов бон за процесната покупка – е изолиран случай. Оспорва се отразената в протокола констатация, че наличността е 157лв., докато отразената сума по ФУ е 238лв., поради което не се приема извода, че разликата от 82лв. е положителна касова наличност. Изразява се несъгласие с наложената конкретно ПАМ и нейния срок като се подчертава, че има възможност при наложена санкция по ЗАНН и заплащането ѝ –мярката „запечатване“ да не се приложи, но в този аспект няма все

още наложена санкция, поради което запечатването ще се отрази негативно върху дейността на търговеца. Твърди се, че няма конкретни мотиви относно продължителността на срока, а изложеното е общи постановки. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание –жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна чрез юрк.Н. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок е поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място се установява, че заповедта е постановена от компетентен орган. Същата е издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП-С. на основание чл.186 и чл.187 от ЗДДС като съгласно първата разпоредба заповедта се издава от орган по приходите или от упълномощено от същия лице. Видно от ЗНАП –чл.7 т.3 началниците на отдели са органи по приходите, поради което се прави извода, че въз основа на закона –ответникът е компетентен да издаде оспорената заповед. Отделно в заповедта има позоваване и на заповед №ЗЦУ-1148 от 25.08.2020г. на ИД на НАП, която е приложена на л.17 по делото и видно от която ИД на НАП упълномощава в т.1. началниците на отдели „ОП“ да издават процесната ПАМ.

При последваща проверка за законосъобразността на заповедта, СЪДЪТ не констатира в производството, да има допуснато процесуално нарушение. Заповедта е мотивирана. В същата са изложени фактически основания -посочено е, че на 17.10.2020г. в 15,43ч. е извършена проверка на търговския обект, стопанисван от търговеца и представляващ магазин №17 като при извършена контролна покупка на 1 бр.пихама на стойност 19лв. не е издаден касов бон. Установено е също, че има работещо фискално устройство, като след разпечатване на КЛЕН за деня продажбата не е отразена. Обобщено е, че е допуснато нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, която вмениява задължения за търговците да отчитат извършените покупки чрез ФУ и да издават касов бон. Визирано е, че нарушението е установено от протокола за проверка, поради което е наложена мярката на основание чл.186, ал.1б.“а“ т ЗДДС –запечатване на обекта за срок от 14 дни. Касателно продължителността на срока –има изложени от ответника изрични мотиви, че същият е съразмерен на тежестта на деянието, както и е съобразен с целта, вложена от законодателя –да има превенция, да се преустанови лошата практика и търговецът да промени поведението си. Допълнено е, че регламента в нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС е доразвит в чл.25, ал.1 на Наредба №Н-18/13.12.2006г., видно от който - фискална бележка следва да се издаде при извършване на плащането. Отражено е, че жалбоподателят попада в обхвата на чл.3, ал.1 от Наредбата, поради което същият е длъжен при направената покупка да издаде фискален бон.

СЪДЪТ констатира, че изложената правна рамка не е спорна за страните вкл. за жалбоподателя, който не оспорва извършеното деяние. Следва да се посочи, че съдът е указал на оспорващия доказателствената тежест вкл. ако твърди, че е издал касов бон да го установи или че не е извършена покупката, за което доказателства не са ангажирани. Също така трябва да се има предвид, че няколкократно в жалбата – оспорващата страна не отрича, че не издала касов бон за извършената покупка, но

излага съображения, че това е маловажно деяние, както и твърдения, че все още няма издадено НП. Тези доводи съставят констатира, че са неотнормими към спора. Дали деянието е маловажно нарушение или не – се преценява по реда на ЗАНН, както и дали е завършило производството, за да може да се възползва оспорващата от възможността след като плати санкцията- да не се наложи ПАМ. Ирелевантни са и възраженията относно касовата наличност и грешката в посочения знак –положителна или отрицателна е същата. /Всъщност тя не е отрицателна, защото знака разчетен като минус всъщност е тире, а положителна, което изрично е визирано в мотивите за срока на ПАМ и ще се обсъди там/.Тези данни следват от протокола за проверката, но не са част от фактическия състав за налагане на процесната ПАМ.

Следователно СЪДЪТ не споделя и довода на страната, че няма конкретни мотиви вкл. и касателно срока. Максималният срок по чл.186, ал.1 от ЗДДС е 30дни, поради което съдът намира срока от 14-дни за обоснован. Същият не зависи от стойността на покупката и от това дали деянието за първи път или системно е извършено от търговеца. Безспорно затварянето на обекта ще има отражение върху дейността на субекта, но този ефект ще се прояви и при налагане на ПАМ за минималния срок от 7 дни. Конкретно има позоваване за определяне на срока на ПАМ данни, свързани с отчетените продажби за деня. Видно от протокола – има несъответствие между отчетените продажби, касовата наличност и въведените средства, което е индиция за липса на финансова дисциплина при търговеца включително и поради това, че за посочените разминавания няма обяснение. По довода на жалбоподателя, че са отчетени продажби в обекта- следва да се съобрази, че се касае за проверка към края на работния ден и отчетената сума за продажби по ФУ в размер на 163лв. не е нито значителна, нито незначителна предвид продаваните стоки в обекта /халати, пижами, кърпи/, които имат различен ценови израз.Подобно задължение за изследване ответникът няма, както и няма регламент, разписано правило в закона, при липса на продажби да се прилага максималния срок на ПАМ и обратното при регистрирани продажби да се налага минималния. Касае е се за конкретна преценка и съдът намира, че ответникът я е направил. Позоваването на практиката съобразно мотивите за срока – не е обосновано, тъй като се касае за нетълкувателни решение, като е налична и обратна практика още повече на състава по дела по които е бил докладчик при подобно мотивиране на срока – напр. решение №7722 от 18.12.2018г. по адм.дело №13965/2017г. оставено в сила с решение №13605 от 14.10.2019г. по адм.дело №3797/2019Г- Ю. на ВАС.

На последно място трябва да се има предвид, че заповедта е съобразена и с целта на закона. Същата не е репресия по отношение на търговеца, а налагането и възпитаването на финансова дисциплина. Последната се изразява в спазването на фискалните правила и задължението да се отчети всяка една продажба независимо от стойността ѝ. Органите на НАП не могат да осъществяват постоянен контрол по отношение на търговията, но с налагането на процесната ПАМ и привикването на търговеца към идеята, че правилата по отношение на оборота, следва да се зачитат, ще се постигне именно посочената цел. Ето защо налагането на ПАМ, макар да се свързва с конкретно противоправно поведение на търговеца, водещо до засягане на фиска-акцента не е върху последното, а е постигането на превенция. Затварянето на обекта пряко рефлектира в сферата на търговеца и е сигнал, че при подобно неиздаване на касов бон за извършените в обекта продажби /назависимо на каква стойност и за една или няколко покупки/ – ще последва същата мярка. По –този начин търговецът

най-осезаемо може да промени за бъдеще поведението си. Не е достатъчно да има предупреждение или налагане на санкция по ЗАНН, законодателят е преценил, че мярката, която следва да се наложи е именно затваряне на обекта. С тази мярка се дава сигнал и по отношение на останалите търговци, че при неспазване и от тяхна страна на правилата по наредбата – мярката ще се отрази и в тяхната сфера. Тази мярка макар и крайна /но предвид националните особености - липсата на критичност и уклон да има отклонение от правилата/ – е преценено, че постига в цялост целта си и ефекта да бъде катализатор на поведението на самия търговец и на останалите участващи в оборота.

Следователно –заповедта е постановена от компетентен орган, процесуално и материално-законосъобразна. Същата съответства и с целта на закона. Не се установи мярката да е предприета по преследване на друга цел.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли ведно с последиците –юрк.възнаграждение в минимален размер от 100лв. по реда на Наредбата за заплащане на правна помощ във връзка със ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление@@9@[жк]бл.209Б

срещу ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка ФК-С772-576606 от 04.11.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ ГУ „ФК“ при ЦУ на НАП, с която е постановено запечатване за срок от 14 дни на търговски обект „магазин №17 в [населено място] [улица] А. Б. №1.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ.Преписи на страните.

Съдия: